

Čís. 14088.

Kutěř, jemuž vzešla škoda tím, že báňskými úřady byl ustanoven ochranný okrsek pro pramenitou oblast gravitačního vodovodu obce a bylo zakázáno v něm jakékoliv kutání a dolování, a že obec na základě tohoto usnesení báňských úřadů a na základě vodoprávního konsensu zřídila vodovod a zachytila prameny, na jejichž oblast se vztahovalo výhradně kutisko kutěřovo, nemůže se na obci domáhati náhrady této škody z důvodu, že proti vůli kutěře a bez jeho souhlasu zasáhla stavbou vodovodu do jeho kutacích práv.

(Rozh. ze dne 11. ledna 1935, Rv I 1709/32.)

Žalobu, již se domáhal žalobce na žalované obci náhrady škody proto, že proti jeho vůli a bez jeho souhlasu zasáhla stavbou vodovodu do jeho kutacích práv a tím mu znemožnila další kutání a dolování, zamítly soudy všech tří stolic, nejvyšší soud z těchto

důvodů:

Jde o to, zda lze shledati bezprávný čin žalované obce v tom, že proti vůli žalobce a bez jeho souhlasu zasáhla stavbou vodovodu do jeho kutacích práv. Jak ze samého přednesu dovolatelova plyne, vzešla mu žalovaná škoda tím, že báňskými úřady byl ustanoven ochranný okrsek pro pramenitou oblast gravitačního vodovodu žalované obce a bylo zakázáno v něm jakékoliv kutání a dolování. Dovolatel má za to, že žalovaná obec postavila báňské úřady před hotovou věc, takže nezbyvalo jim než stanovití uvedený ochranný okrsek. Než pro toto tvrzení žalobcovo není ve spisech opory. Jak plyne ze spisů okresní správy politické na S., zažádala obec za zahájení vodoprávního řízení u tohoto úřadu za účelem zřízení vodovodu a bylo v řízení tom zjištěno, že obec nezbytně potřebuje ze zdravotních důvodů dobrou vodu, že vodu tu lze přiváděti toliko z určitých pramenů a že na jejich oblast se vztahuje kutací povolení žalobcovo. Ustanovil-li vzhledem k tomu Báňský revírní úřad v P. pravoplatně ochranný okrsek pro pramenitou oblast gravitačního vodovodu katastrální obce V. Ch. a zakázal-li žalobci v území tohoto okrsku jakékoliv kutání a dolování, šlo o opatření báňského úřadu jako úřadu dozorčího nad provozováním hor po rozumu §§ 18 a 220 o. hor. zák. Šlo o opatření učiněné z moci úřadu v zájmu veřejném a je proto tvrzení dovolatelovo, že zřízením tohoto ochranného okrsku bylo zasaženo žalovanou obcí do jeho práv kutacích bez jeho souhlasu a proti jeho vůli, bezpodstatné. Pokud jde o zřízení vodovodu samého, zejména o zachycení pramenů, na jejichž oblast se vztahovala výhradní kutiska žalobcova, plyne z rozhodnutí zemské správy politické v P., že žalované obci bylo pravoplatně uděleno vodoprávní povolení k žádanému vodovodu včetně oněch pramenů s tím odůvodněním, že pro zásobování žalované obce vodou není podle konaného šetření vhodnějšího zdroje než prameny shora zmíněné. I když tudíž došlo ke zřízení vodovodu, zejména k zachycení pramenů žalovanou obcí bez souhlasu žalobcova a proti jeho

vůli, nelze mluvit o bezprávném činu žalované, když se tak stalo na základě vodoprávního konsensu. Ježto žalobce opřel žalobní nárok i podle žaloby i podle svého přednesu v první stolici o bezprávný čin žalované, činu toho však, jak doličeno, tu není, byla právem žaloba zamítnuta.

Čís. 14089.

Nedostatek svolení k zaměstnání cizince jest příhodou v zaměstnavatelově osobě. Zaměstnavatel nebyl oprávněn propustiti zaměstnance z důvodu, že nebylo uděleno povolení správního úřadu.

(Rozh. ze dne 11. ledna 1935, Rv I 2738/34.)

Výměrem zemského úřadu v P. potvrzeným ministerstvem sociální péče v P. nebylo žalované firmě prodlouženo povolení zaměstnávat ve svých službách žalobce, cizozemského státního příslušníka, počínajíc dnem 1. října 1932. Výměr ten byl doručen žalované dne 6. června 1933. Žalovaná proto propustila žalobce ze svých služeb ke dni 30. června 1933 dopisem, jež žalobce odepřel přijati. Žalobce domáhal se výplaty služebních požitků za dobu od 1. července 1933 do 30. června 1934 i s vánoční remunerací za tuto dobu celkem 71.550 Kč. Žalobní nárok opřel o to, že podle ujednání mohl býti jeho služební poměr rozvázán jen pololetní výpovědí, jež se mohla státi jen k 1. lednu 1934. Důvodu k jeho okamžitému propuštění nebylo a nelze za důvod ten považovati zejména ani odepření souhlasu s jeho dalším zaměstnáním jako cizince, neboť to je okolnost, která stihá jej i žalovanou. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl. **O d v o l a c í s o u d** odvolání částečně vyhověl a přiznal žalobci nárok na zaplacení 41.200 Kč s 5% úroky od podání žaloby z těchto **d ů v o d ů**: Prvý soud zamítl žalobu s poukazem na §§ 25 a 27 zák. o obchodních pomocnících proto, že zákaz zaměstnance dále zaměstnat, jest důležitým důvodem, opravňujícím zaměstnavatele k propuštění zaměstnance. Ježto žalovaná firma před 6. červnem 1933 nemohla věděti, jak dopadne rozhodnutí ministerstva, nemohla dříve služební poměr zrušiti, než koncem měsíce června 1933. Avšak napadený rozsudek cituje sám rozhodnutí Nejvyššího soudu čís. 12.342 sb. n. s. a uvádí, že jde o okolnost, jejíž následky týkají se obou stran. Toto rozhodnutí však výslovně hájí názor, že zamítavé úřední vyřízení žádosti žalovaného podniky o udělení povolení ve smyslu zákona čís. 39/28 sb. z. a n. není okolností, jež se sběhla na jeho straně, nýbrž je to skutečnost, která nastala mimo strany, samostatným rozhodnutím státního úřadu ve veřejném zájmu, takže její důsledek se týká obou stran. To neznamena nic jiného, než že obě strany nesou stejným dílem následky tohoto rozhodnutí, když se neprokáže, že zaměstnavatel zavinil sám neudělení svolení k zaměstnávání nebo nebylo ujednáno svolení k zaměstnávání za podmínku služební smlouvy. Ze spisů zemského úřadu vyplývá, že se žalovaná nedopustila takového zavinění; že by však bylo sjednáno svolení pracovní za podmínku služební smlouvy, nebylo ani žalovanou samou tvrzeno. Podle § 27 zák. o obchod. pomocnících jsou sice důvody propouštěcí vypočteny jen příkladmo, ale podle tendence zákona je důvodem propuštění